

תת"ע 9788/08/21 - מדינת ישראל נגד אוראל תפירו

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 9788-08-21 מדינת ישראל נ' תפירו

בפני **כבוד השופטת אושרת חנה בר**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד
נאשמים **אוראל תפירו**

החלטה

בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

1. על פי האמור בדוח, לנאשם יוחסה עבירה של נהיגה כשרישיון נהיגה פקע מעל שנתיים, עבירה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, עבירה מיום 06.07.2021.

רישיון הנהיגה של המבקש פקע בתאריך 08.11.2018.

2. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום 19.10.2021. המבקש קיבל את הדוח בידו מהשוטר.

3. לטענת המבקש לא התייצב לדיון, בשל טיפול רפואי דחוף של אישתו, אשר היתה הרה באותה עת ונדרשה לשמירה.

עוד טען ב"כ המבקש, כי תקופת הפקיעה הינה שנתיים וחצי ולא חמש שנים וכי למבקש כעת רישיון נהיגה בתוקף עד 2059, כעולה מצילום רישיון נהיגה שצורף לבקשה.

ב"כ המבקש הגיש מספר ימים לאחר הגשת הבקשה, הודעה לתיק בית המשפט ולפיה למבקש היה רישיון נהיגה זמני עד ליום 6.5.2020 ולפיכך על פי מועד ביצוע העבירה מדובר בפקיעה לתקופה של 14 חודשים, קרי עבירת ברירת משפט, ועל כן יש לבטל את פסק הדין ולגזור על המבקש את הקנס הקבוע בחוק.

4. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה מדובר בכתב אישום מסוג הזמנה לדיון ובו מועד הדיון אליו זומן המבקש וכי היה על המבקש להגיש בקשת דחיה כדיון. ועל כן אין למבקש להלין אלא על עצמו.

דין

5. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

6. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

7. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

8. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי כל מקום להיעתר לבקשה.

המדובר בכתב אישום מסוג הזמנה לדין מסירה ביד שניתן למבקש מאת השוטר סמוך לאחר ביצוע העבירה ובו מועד הדיון אליו הוזמן הנאשם לבית המשפט לתעבורה.

המבקש ידע על מועד הדיון.

המבקש לא סיפק כל הסבר סביר המניח את הדעת לשיהוי הממושך שבהגשת בקשה זו. חלוף זמן של כשנה ממועד פסק הדין בהעדר. (ראה, עפ"ת (מחוזי ב"ש) 11976-02-21, **קוקואשווילי נגד משטרת ישראל פניות ואח'**, החלטה של כב' השופטת גילת שליו, ניתן ביום 3.3.21, וכן עפ"ת (מחוזי ב"ש) 982-9-21, **אלעטאונה נגד משטרת ישראל פניות ואח'**, החלטה של כב' השופטת גילת שליו, ניתן ביום 5.10.21 - הדברים שם נאמרו בהקשר של הארכת מועד להישפט ואולם הם נכונים גם לעניינינו).

זאת ועוד, המבקש כלל לא תמך טענתו כי נבצר ממנו להגיע לדיון בשל טיפול רפואי הנוגע לאשתו, באסמכתא רפואית כלשהי.

כאמור לעיל, המבקש טען הן בבקשה המקורית והן בהודעה שהגיש לתיק בית המשפט, כי רישיונו של הנאשם פקע ולפיכך הוא מודה בעבירה ואין בכך משום גרימת עיוות דין.

באשר לטענות ב"כ הנאשם לעניין תקופת הפקיעה, הרי שאין בידי לקבל טענות אלה, שכן על פי המסמכים שצורפו לבקשה המקורית ולהודעה לבית המשפט, עולה כי מדובר ברישיונות נהיגה זמנים שתוקפם פקע ומקום בו לא חודשו או הוארכו, תקופת הפקיעה נמנית מהתקופה המקורית, התקופה הרשומה בכתב האישום.

ובאשר לטענת ב"כ המבקש כי למבקש רישיון נהיגה בתוקף עד 2059, הרי שהדבר לא עולה מהמסמכים שצורפו לבקשה דן ולהודעה לבית המשפט, אשר גם על פי מסמכים אלה רישיון הנהיגה של המבקש היה בתוקף בתוקף עד 16.5.22, מועד שחלף טרם הגשת הבקשה הנדונה.

9. באשר לעונש, המבקש נדון לפסילת המינימום בת 2 חודשים בפועל, פסילה מותנית של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס 1500. אין מדובר בעונש המחמיר עם הנאשם.

10. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י

פד"י ל"ט (3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

11. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש ולכן לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.

12. המבקש יפעל להפקדה מיידית של רישיון הנהיגה. ב"כ המבקש יסביר לנאשם את חובת הפקדת הרישיון, ואת ההשלכות הנובעות מהעדר הפקדה.

13. הבקשה נדחית.

14. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תשפ"ג, 22 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.